

ANTORITRATTO (POETICO)

Li so nu poèta nuòv' ,
vav' truànn lu pil' nda luòv' ,
cum ènz na nuvutà,
se nu la scriv' , me sent' crepà.

Li scriv' a la paisana,
nun vav' raccord' cu lu talian'
pur' pecchè.. in dialett'
nunzi- naddonen' re gli difiett'.

Rèul fiss' nun ge ne so,
a scriv' cum vuoi tù.
O mitt' la è.. o l'accent' finàl
Chi ada legg' le piglia lu màl.

Nunnè ca si cos' re fane a la scòl ,
a pe nu pèrd' quacche paròl' ,
chi lègg' fra cient' ànn ,
s'arrecorda re gli tàtt-hrànn.

A nu cuncòrs nungi pèrd' la via,
pur' se scarten' la poesia mia,
numi n'agg' mai ngarecàt' ,
bbàsta sol' ca m'an' chiamàt'.

Nunzò cum' quidd ca se creren' poèt'
miezza la giurìa pe nanda a pe hrèt'
a se nun vignin' , torcin' la vòcca
cum' se r'avess' pigliate lu tuòcch.

Cum' poèta nun zò na checozzà,
però... quann m'agg' fàtt' na stizza' ,
senza sfurzà lu cirviedd
èenzen' sùl' , rui verseciedd.